

[Justitsministeren.]

Mand fra Ægteskabsbrud, vil han dog i mange Tilfælde være betænkelig ved at skaffe sine Ægtebørn Medarvinger.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel spurgte, om der var nogen Lov for Forholdet mellem Børn og Forældre. Naar man læser det i Sammenhæng, der staar i Bemærkningerne, Tillæg A. Sp. 2587, til Forslag til Lov om Børn uden for Ægteskab, saa er der ikke Tvivl om, hvad der sigtes til. Der er jo den Grundregel i Forholdet mellem Børn og Forældre, at Forældrene har en Pligt til at sørge for Børnenes Underhold og Opdragelse, og det er det, der er sigtet til ved de Bemærkninger, som det ærede Medlem hentydede til.

Det ærede Medlem omtalte saa, at i Norge har Faderen en subsidiær Ret til Barnet. Ifølge Lov af 30. Juni 1922 — det er Myndighedsloven — § 28 er det ogsaa foreskrevet her i Danmark, at naar Moderen er død, har Faderen Ret til Barnet uden for Ægteskab. Naar det i Norge er bestemt, at Faderen ogsaa skal have en saadan Ret, naar Moderen vanskøtter Barnet eller ikke kan have det hos sig, saa skal jeg ikke have noget imod at tilføje det her ogsaa. Det bliver saa Amtmanden, der afgør det. Jeg har ikke noget imod, at man indsætter en saadan Bestemmelse her.

Naar Hustruen hensidder i uskiftet Bo med myndige uægteskabelige Børn, vil hun normalt skifte med vedkommende Børn, men kan hensidde i uskiftet Bo med de andre, altsaa med de inden for Ægteskab fødte Børn. Der er en Undtagelsesbestemmelse i Lov Nr. 120 af 20. April 1926, der foreskriver, at hvis Boets beholdne Formue under Hensyn til Ægtetællens og Børnenes Indkomster efter Skifterettens Skøn ikke overstiger, hvad der udkræves til Ægtetællens eller de umyndige Børns rimelige Underhold, saa skal der ikke skiftes. Der kan altsaa ikke indtræde det Forhold, som jeg tror, det ærede Medlem Hr. Pürschel befrygtede, at Enken efter Faderen til et Barn uden for Ægteskab af Hensyn til dette skulde komme til at lide Nød sammen med sine uægteskabelige Børn for det uægteskabelige Barns Skyld.

Med Hensyn til Proklama, som det ærede Medlem omtalte, kan det, hvis der ingen Enke er, altsaa naar begge Forældre er døde, ske, at der maa udstedes Proklama, men man indkalder saa Arvingerne i Boet, ikke specielt det uægteskabelige Barn. Hvis der er en Enke, anvendes Skiftelovens Kapitel 5, efter hvilket der ikke finder Proklama Sted; hvis en Arving er forsvundet, beskikkes der en Værg for ham.

Hvad Faderens Arveret efter et Barn, der er Frugten af en Kønforbrydelse, angaar, ja, saa maa man indrømme, at det Tilfælde kunde indtræde, og da man nu har henledt Opmærksomheden herpaa, maa jeg ogsaa sige, at det er rimeligt, at vi faar en Bestemmelse paa det Omraade, svarende til Bestemmelsen i den norske Lov.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel gjorde opmærksom paa, at der var en Ikrafttrædelsesbestemmelse i den norske Lov, men det er der ogsaa i disse Lovforslag. Der staar, at disse Lovforslag, naar de er vedtaget, skal træde i Kraft den 1. Januar 1936, og jeg synes, man kan sige, at de Ægtemænd og Ungersvende, som trænger til en Advarsel, saa har faaet den i Tide, da Lovforslagene allerede er forelagt nu; de maa være belavet paa, at de bliver til Love, og skulde det trække ud med at faa disse Lovforslag ophøjet til Love, vil naturligvis Ikrafttrædelsestidspunktet blive udskudt. Men skulde man sætte særlig Pris paa at faa det udskudt til et Aar efter Lovforslagenes Ophøjelse til Love, skal jeg saamænd ikke indvende noget imod dette. Om saadanne store principielle Lovforslag træder i Kraft et Aar før eller senere, har jo ikke saa meget at sige, Hovedsagen er, at vi nærmer os deres Gennemførelse.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel ankede over, at et Vidne ifølge § 456 i Lovforslaget om Faderskabssager kan forpligtes til at afgive Forklaring om, hvorvidt han har haft med Pigen at gøre, som det hedder; jeg maa dertil sige, at hvis man ikke lader ham gøre det som Vidne, maa han straks inddrages under Sagen, og saa skal han gøre det som sigtet, og det gør jo i Virkeligheden ikke nogen Forandring.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel mente ogsaa, at naar man vilde fremkalde Moderens Erklæring om, hvem der var Fader til Barnet, var det ikke nok, at man paalagde hende en Bøde. Ved at paalægge hende at udtale sig og belægge hendes Nægtelse deraf med Bøde har man gjort det til en lovlig Forpligtelse for Moderen at opgive Faderens Navn, og dette anser jeg for at være det vigtigste. At fremtvinge en Erklæring ved Dagsbøder synes jeg vilde være meget haardt, og maaske heller ikke engang det kunde føre til noget — hun kunde jo saa rejse bort.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Pürschel i, at Ægteskabet er det Grundlag, hvorpaa Samfundet bygger paa det Omraade, vi her behandler, og jeg er derfor glad ved at kunne forelægge disse Lovforslag i den Overbevisning, at de vil styrke Ægteskabet ved at gøre det yderst betænkeligt at avle